

عنوان مقاله:

رتبه‌بندی استانهای کشور از منظر توسعه پایدار

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار، راهکارها و چالش ها با محوریت کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

زهرا نصراللهی - دانشیار گروه اقتصاد، دانشگاه یزد

پروانه طاهریان - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته اقتصاد، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

یکی از الزامات اساسی فرایند توسعه پایدار، توجه به ویژگیهای منطقه‌ای با استفاده از مجموعه‌ای از شاخصهای مختلف در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی و محیط‌زیستی و نهادی است تا علاوه بر شناسایی تفاوتها، بتوان منابع را به‌صورت بهینه به مناطق مختلف تخصیص داد. هدف از این پژوهش، بررسی تفاوت‌های منطقه‌ای استانهای ایران از منظر توسعه پایدار است. برای این منظور ابتدا شاخصهای توسعه انسانی، ضریب جینی در سطح شهر و روستا، میزان انتشار گاز کربندیاکسید سرانه، نرخ جمعیت شهرنشین، نرخ بیکاری و ضریب نفوذ اینترنت مربوط به سال 1390 برای 30 استان ایران گردآوری شد و سپس با استفاده از روش استانداردسازی شاخصها ترکیب شده و رتبه استانها از نظر حرکت به سمت توسعه پایدار بررسی شد. نتایج نشان داد استانهای تهران، کهگیلویه و بویر احمد و سمنان سه استان برتر و استانهای خراسان جنوبی، کردستان و سیستان و بلوچستان در رتبه‌های آخر قرار دارند

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، استانداردسازی، شاخص موريس، استانهای کشور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/485340>

